

Ez a nap más, mint a többi. Churchill szavait idézném: „Ez nem a vég. Nem is a vég kezdete. De talán ez a kezdet vége.” Úgy gondolom, most valami hasonló történik itt és most. Valami véget ért, de minden most kezdődik el.

„Minden nap születik valami, amiért érdemes élni és küzdeni, de megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik.” – mondta Hérakleitosz, görög filozófus. Igen. Ezzel a nappal megszűnnek a gondtalan diákéveink. Hétfőtől vár ránk a nagy megmérettetés, az érettségi, és egyúttal egy új fejezet kezdődik el, ahol magunknak kell boldogulnunk. A jövőnk lassan elkezdődik. Az érettségi után kilépünk a nagybetűs életbe, és mint madarak a fészekből kiröppenünk iskolánk óvó falai közül, s majd mosolyogva gondolhatunk vissza az itt töltött évek szép emlékeire.

Kedves Tanáraink! Köszönöm a ballagók nevében, hogy mindig volt kihez fordulnunk problémáinkkal, gondjainkkal, és mindig volt, aki kérdéseinkre megadta a választ. Hogyan tudnánk ezt viszonzni? Jól kell teljesítenünk az érettségien, számukra ott lesz majd az ajándék, ha pár év múlva kiegyensúlyozott emberként térünk vissza hozzájuk.

Emellett köszönettel tartozunk szüleinkben, családuknak mindenért, amit eddig értünk tettek. Ezt a tiszta, mélyről jövő, igazhitű szeretetet köszönjük nektek. Ti nyújtottátok nekünk a menedéket, ti voltatok legfőbb bizalmasaink, de a legfontosabb, hogy mindig úgy szeretettek minket, ahogy voltunk, olyannak, amilyenek vagyunk. Ti voltatok a föld, melyből táplálkoztunk. A jó példa, melyet követhettünk. Mi mindannyian hálásak vagyunk a sorsnak, hogy olyan szüleink vannak, mint ti.

Kedves Itt maradó Diáktársak! Köszönjük, hogy életünk legboldogabb éveit együtt tölthettük el veletek. Kívánom, hogy mint mi is, őrizzetek meg mindent emlékeitekben, és ha elsétáltok tablóink alatt, gondoljatok vissza a közös nevetésekre, egy-egy történetre és a vidám pillanatokra.

Egy új holnap kezdődik számunkra. Mindnyájunknak kívánom, hogy járjunk biztosan, legyenek álmaink, céljaink, amikért érdemes küzdeni. Egyikünk sem tudja, hogy kinek mit hoz a jövő, de az együtt töltött éveket mélyen a szívünkben fogjuk őrizni.

A mai napon különös a búcsú. Elballagnak a végzős diákok, de búcsúzik iskolájától valaki más is. Kürti György, iskolánk igazgatója 37 itt töltött év után nyugdíjba vonul.

Tisztelt Igazgató Úr! Köszönjük, hogy megismerhettük Önt. Nap, mint nap fogadhattuk intelmeit, és jó tanácsokkal látott el minket. Figyelemmel volt felénk, és nemcsak tanított, hanem nevelt is minket. Kívánjuk, hogy nyugdíjas éveit egészségben, unokái körében töltse, és szabadidejében olyan munkával foglalkozzon, melyben örömét leli.

Indulni készülünk. El fogjuk hagyni iskolánkat, melyben felcseperedtünk.

Kassák Lajos szavaival búcsúzom:

„Aki elment, az elment
de aki egyszer nálunk volt,
az többé sohasem mehet el tőlünk egészen.”

Baksa Bettina

12. d